

Chim Non Hướng Dương Bán Girl Scout Cookie

Liên Đoàn Trường Sơn, Ấu Đoàn Hướng Dương.

Hàng năm, Ấu Đoàn Hướng Dương có làm gian hàng bán bánh Girl Scout để gây quỹ cho ngành. Nhưng năm nay, các em bán bánh để gây quỹ cho nạn nhân thiên tai Haiti và dự tính cần khoảng \$100.00, tức là bán khoảng 130 hộp bánh. 'Cookie Mom' Nga ghi danh cho các em bán ở hai địa điểm, chợ Albertson, bán từ 9:00 sáng tới 12:00 giờ trưa và Westminster Mall bán từ 12:00 giờ trưa tới 3:00 giờ chiều, vào ngày 6 tháng 3, năm 2010.

Ngày 6 tháng 3 năm 2010 không phải là một ngày đẹp trời để làm booth sale GS cookie. Mặc dù dự báo thời tiết trong tuần cho biết là Thứ Bảy 3/6 sẽ có mưa, nhưng vì tất cả đã sẵn sàng, ngày giờ, địa điểm đã book xong, các em cũng đã được chia ca sáng và chiều để làm việc, bánh đã lấy về và phụ huynh các em đã được thông báo cho buổi sinh hoạt này, hơn nữa, sáng sớm hôm đó trời lại trong sáng vì suốt đêm trước đã mưa tầm tã cho nên chúng tôi quyết định không thay đổi chương trình bán bánh ngày hôm đó.

Các chim non làm ca sáng, Tr. Huệ và tôi đến chợ Albertson lúc 9 giờ thì trời chưa mưa, mặc dù mây đen đã kéo đến rất nhiều. Chúng tôi vội vàng cùng nhau dọn hàng và phân công. Chợ có 2 cửa, chúng tôi đặt bàn bán bánh ở cả hai. Các em cũng được chia làm việc hai bên và được phân công thay phiên lo phần thu tiền, sắp xếp, trưng bày bánh và mời gọi khách. Chẳng bao lâu, trời bắt đầu mưa, những giọt mưa ban đầu nặng nề, chậm chạp và thưa thớt, dần dần nhanh hơn và nhiều hơn. Các

em phụ chúng tôi dọn bàn bán bánh sát bên trong mái hiên cửa chợ để bánh và người không bị ướt. Mưa có lúc mạnh lúc nhẹ, chen lẫn những luồng gió lạnh và trời thì âm u như lúc xế chiều. Tôi hỏi các em có lạnh không?

Các chim non tươi cười trả lời không. Chợ Albertson hôm nay vắng khách, có lẽ là ngày cuối tuần và có lẽ trời mưa nên mọi người lười đi chợ. Khách ra vào chợ thưa thớt, các chim non Hướng Dương không bỏ sót một khách hàng, các em mời mọi người và rao hàng " Girl Scout Cookie, it comes once a year.....Please support for Girl Scout .." có người đến mua vài hộp, có người hẹn sẽ mua khi đi chợ xong, có người âu yếm nói với các em họ đã mua ở sở làm hoặc đã mua cho con em họ rồi và có người nói họ bị diabetes, không ăn đồ ngọt nhưng gửi tặng tiền cho troop các em. Các em rất lễ độ, không quên cảm ơn khách dù khách có giúp hoặc không giúp mua bánh.

Thời gian qua nhanh, ba giờ bán bánh buổi sáng đã hết. Phụ huynh đến đón các em về, Tr. Huệ và tôi dọn dẹp và chuẩn bị đến địa điểm số hai, Westminster Mall. Lúc này trời đã hết mưa nhưng rét lắm. May mắn là ở địa điểm này, chúng tôi bán trong mall, từng lầu hai, trước chợ Target, ở đây có sẵn kiosk nên không cần mang bàn và đồ qua. Các chim non bán ca chiều đến rất đúng giờ, cũng như ca sáng các em nhanh nhẹn giúp các Trưởng dọn hàng, và rao bán, phụ huynh và gia đình các em cũng ở lại chơi. Lúc đầu các em còn e ngại không rao lớn

tiếng nhưng từ từ quen dần. Ở Mall người qua lại rất nhiều nhưng ít người đến mua bánh. Tuy ít khách nhưng khi có người đến mua thì họ mua rất nhiều, chẳng bao lâu thì bánh bán gần hết chỉ còn lại 6 hộp peanut butter sandwich, loại bánh ít người thích. Chúng tôi dẹp hàng và ra về lúc 2:30 chiều.

Mưa đã tạnh hẳn nhưng thời tiết vẫn còn lạnh. Mây đen đã biến mất từ lâu để lại một bầu trời trong sáng. Tôi ra về trong lòng hân hoan khi nghĩ đến những hộp bánh đã bán hết, mặc dù trời hôm nay xấu quá, nghĩ đến các em chim non mới 9, 10 tuổi đã giúp gây quỹ được gần \$100 để biếu tặng đến những người đang gặp nạn. Con số \$100 quá nhỏ so với những nhu cầu đang cần của các nạn nhân, nhưng nếu có nhiều con số nhỏ này đóng góp lại thì sẽ trở thành con số đáng kể. Hình ảnh các em chim non Hướng Dương mặc đồ đồng phục, nhanh nhẹn, vui vẻ, tự tin và lễ độ đứng bán bánh dưới mưa sẽ ở mãi trong ký ức tôi.

Âu Dương Hồng Nhạn

Cục Đất Sét

Vào một buổi sáng Thứ Bảy như thường lệ tôi cùng 2 con ra park sinh hoạt hướng đạo. Sau khi sinh hoạt xong ra về tôi phải ghé ngang Target để mua một số đồ đạc gia dụng. Thì

gặp một người bạn già lâu ngày không gặp, sau vài câu chào hỏi xã giao anh bạn thấy tôi mặc đồ hướng đạo anh liền hỏi tôi sinh hoạt trong đoàn nào? Trường Sơn tôi đáp.

Thấy anh nói về hướng đạo tôi hỏi tới: 2 đứa con anh có tham gia hướng đạo không? Anh trả lời, trước đây cho tụi nó sinh hoạt trong đoàn XYZ! nhưng được có 2 tháng thì nghỉ! Đồ đạc (Uniform) còn mới nguyên! Tôi hỏi tại sao với vẻ ngạc nhiên và đầy hối tiếc. Anh trả lời, tại đoàn đó các trưởng có xung khắc, tách ra tùm lum, rồi đi đến rã đám! Anh nói tiếp, các trưởng (anh dùng từ “Các Trưởng” làm tôi cũng hơi bị nhột) người nào cũng cho mình là một hột KIM CUÔNG hết nên chẳng dính lại được với nhau. Vừa nói xong, anh quay sang tấn công lại tôi liền.

Thế các trưởng các anh sinh hoạt với nhau thế nào? Tôi trả lời, bất đồng thì có ở mọi lúc và mọi nơi nhưng tụi tôi vẫn có thể ngồi lại để giải quyết được với nhau. Anh ta liền nói vậy các anh là những CỤC ĐẤT SÉT đó, tuy là nó có khác màu nhưng vẫn còn có thể dính lại với nhau!

Ra về, nguyên ngày tôi cảm thấy dzui dzui vì mình còn là CỤC ĐẤT SÉT. Nhưng buồn thay cho 2 người con của ông bạn đã bị mất đi cuộc chơi hướng đạo (hy vọng không phải là mãi mãi) vì những cục KIM CUÔNG.

Tân Nguyên